

AUKUS: Kavgacı Ortaklar Arasında Stratejik Güvenlik Ortaklığı! Çin'i Hedef Alıyor ve Bu Yolla Avrupa İzole Edilmeye Çalışılıyor

Amerika, Çin'i frenlemek, dizginlemek, kendisiyle rekabet etme ve yarışmadaki hız dürtüsünü sınırlandırmak amacıyla uzun vadeli stratejisinin birçok yönlerini etkinleştirmek ve uygulamak için adımlarını ve hareketlerini hızlandırdı. Bu rekabet ve yarışmanın, Amerika'nın yakın gelecekte sömürgeci çıkarlarını elde etmek için uluslararası sistem ve küresel politikadaki tek liderliği ve yönetimi pahasına olduğu unutulmamalıdır.

Amerika büyüyen Çin tehdidini sınırlandırma stratejisini önceliklerinin başına koyduğu gibi Çin'i çevrelemek de Amerika'nın en önemli stratejik hedeflerinden biri haline geldi. Nitekim "Çin'i Amerika'nın en büyük küresel rakibi olarak gördüğünü" Amerikan Başkanı Biden açıkça belirtirken Obama ve Trump da kabul etmişti. Ayrıca Dışişleri Bakanı Anthony Blinken de Çin'i Amerika için en büyük tehdit olarak nitelendirdi. Dahası Biden, başkanlığa gelir gelmez Savunma Bakanlığı'nda Çin dosyasından sorumlu bir çalışma grubu kurdu, kendisine Çin ile ilgili stratejik konularda rotayı belirlemesi için 4 ay süre verdi ve askeri stratejik yaklaşımın ve Pekin'in oluşturduğu tehlikelerin gözden geçirilmesinin acilen başlatılmasını emretti. Böylece Biden, Çin ve ilgili meselelerde hükümet kurumlarının birlikte çalışmasına, Kongre'nin koşulsuz desteğinin yanı sıra Çin sorunuyla başa çıkmak için güçlü ittifakların olması gerektiğine işaret etti.

ABD Savunma Bakanı Lloyd Austin de kuvvet komutanlarından Çin'e ilişkin bir özet vermelerini istedi ve Amerika'nın Doğu Çin Denizi'ndeki tartışmalı adalarda Japonya'nın yanında olduğunu belirtti. Ayrıca atanan İstihbarat Direktörü Avril Haines, Amerika'nın Çin'in oluşturduğu tehdide karşı cesur bir duruş sergilemesi gerektiğini açıkladı.

Amerika'nın endişesi Çin olup stratejik çalışması da Amerika'nın Asya'ya açılan kapısı olan Pasifik bölgesini güvence altına almaktır. Daha sonraki stratejik çalışma ise büyük verileri işlemek için dijital teknoloji, yapay zekâ ve kuantum hesaplama yarışıdır. Nitekim tüm bunların küresel kuyrukları olduğu gibi kapsamı daha geniş, dahası tüm dünyadır. Ama bu hususta Çin, Amerika ile rekabet ettiği ve bazılarını da geride bıraktığı önemli adımlar atmıştır.

Böylece Amerika'nın stratejik okuması, ekonomik, politik ve askeri olarak uluslararası sistemin hegemonyasını ve kontrolünü sürdürmek olup uluslararası duruma tek başına liderlik etmesi ise stratejik olarak Çin'i kontrol altına almasına bağlıdır.

Hedefe ulaşmak için Amerika'nın stratejik adımlarından biri de Haziran 2019'da Çin'i bir füze ateş çemberiyle kuşatmak için Amerikan orta menzilli füzelerinin Çin Okyanusu'na konuşlandırılacağını duyurmak olmuştur. Ayrıca Asya bölgesi dışındaki hareketini felç etmek için Çin ve çevresi arasındaki anlaşmazlıkları kışkırtmak, onu tüketmek ve alevli çevresinin dumanıyla nefesini boğmak amacıyla stratejinin ilan edilmemiş boyutu da vardır.

Ayrıca Amerika, Japonya'yı saldırgan askeri yeteneklerini geliştirmeye ve anayasasını değiştirmeye zorladı ki böylece Japon ordusu Amerikan stratejisiyle bağlantı kurmak için savunma savaş doktrinini değiştirsin ve Japonya ve Çin arasındaki Doğu Çin Denizi adaları üzerindeki ilişkiler gerginleşsin. Yine Güney Çin Denizi'ne kıyısı olan ülkelerde (Vietnam, Filipinler ve Tayvan...) yaptığı gibi adalar, kayalar, mercan resifleri, kum tepeleri, yeraltı zenginlikleri ve deniz kaynakları üzerindeki çatışma, hatta gerilimler, bir geçiş ve ticaret koridoru olarak Çin Denizi için ciddi bir stratejik tehdit haline gelsin.

Sonra Amerika ve Hindistan arasındaki stratejik ortaklık, Amerika'nın daha önce Sovyetler Birliği'ne karşı Çin'e verdiği gibi yine Amerika'nın Çin'e karşı Yeni Delhi'ye aynı stratejik rolü vermek olarak nitelendirilmiştir. Dolayısıyla Hindistan ile olan bu stratejik

ortaklık, askeri, nükleer, güvenlik ve ekonomik iş birliği içirmekle birlikte Keşmir bölgesinin Çin'e teslim edilmesi, güç dengelerinde bir kaymaya ve Hindistan'ın Çin karşısındaki konumunun güçlenmesine neden olmuştur.

Ardından Hint-Pasifik bölgesinde Amerikan öncülüğünü ve liderliğini teyit etmek için Hindistan, Japonya, Avustralya ve Amerika Birleşik Devletleri'ni içeren "Dörtlü" Stratejik Diyalog (QSD) gerçekleşmiştir.

Ancak Amerika'nın stratejik çizgisi aşılmaz değildir. Zira Amerikan stratejisi; Afganistan'daki büyük askeri yenilgisini, Irak'taki gerilemesini, Somali'deki açmazını, bunun sonucunda enerji kaynaklarını ve küresel ticaret yollarını kontrol etme stratejisinin başarısızlığının bir sonucu olarak Amerikan stratejisinin uğradığı başarısızlıkları, sonra ikilemler açmazını, İslam'ın stratejik denklemine, yapısına, sonsuz boyutlarına, unsurlarına ve sınırsız potansiyeline karşı büyük meydan okumasını çözmeyi zor, hatta imkânsız hale getirmektedir. Ayrıca buna, Çin etkisinin hızlı büyümesi, Pasifik adalarındaki altyapı yatırımlarının artması, kuşak ve ipek yolu planındaki ilerlemeler, teknolojisinin hızla gelişmesi, planını uygulamak için dünya ülkeleriyle 150'den fazla anlaşma belgesi imzalamasının ardından Avrupa ve Afrika'daki genişlemesi, 48 Çin kenti ile 20 Avrupa kentini birbirine bağlayan yük treni seferlerinin sayısının yaklaşık 10.000'e ulaşmasıyla Avrupa ile ekonomik ilişkilerinin artması da eşlik etmektedir.

Stratejik başarısızlığından sonra Amerika, Trump yönetimi sırasında Çin ile artan bir ekonomik savaşı ateşledi ve bu da Çin teknolojisini güçlendirmede ve onu Amerikan kaynaklarından ve teknolojisinden kurtarmada verimsiz sonuçlara yol açtı.

Sonra stratejik planlardaki başarısızlık ve karışıklığın ardından mevcut Biden yönetiminin Çin meselesine tepkisi, 15 Eylül 2021 Çarşamba akşamı ABD Başkanı Joe Biden'ın, Amerika, İngiltere ve Avustralya arasında yeni bir stratejik güvenlik ortaklığının olduğunu açıklaması oldu. Nitekim Biden'ın açıklaması, İngiltere Başbakanı Boris Johnson ve Avustralya Başbakanı Scott Morrison ile yaptıkları sanal bir zirve sırasında geldi ve üç ülke arasındaki Güvenlik Ortaklığı Anlaşması "AUKUS" olarak adlandırıldı. İngiliz hükümetinin internet sitesinden yapılan açıklamaya göre, "İngiltere, Amerika ve Avustralya liderleri, Hint-Pasifik'teki ortak çıkarlarımızı koruyacak ve savunacak tarihi bir savunma ve güvenlik ortaklığı başlatmaya karar verdiler."

"AUKUS", zımnın Hint-Pasifik bölgesine, esas olarak da Çin'e yönelik ortak eylem için Amerikan girişimiyle yapılmış bir güvenlik ortaklığı ve üçlü bir ittifak olup en güçlü geleneksel bilgisayarların yapamadığı çok büyük kuantum verilerini çok hızlı bir şekilde işleyebilen yapay zeka, siber sistemler ve kuantum hesaplama alanındaki bilgi alışverişini ve teknolojik yenilikleri kolaylaştırmayı, sonra çok hızlı ve büyük manevra kabiliyetine sahip olduğu kadar, izlenmesi zor ve son derece ölümcül olarak kabul edilen nükleer enerjili denizaltıları teknolojisini ve sonra de uzun menzilli bir saldırı başlatma yetenekleriyle su altında çalışan sistemlerin teknolojisini amaçlamaktadır.

Nitekim Washington Post Gazetesi'nde şöyle geçmektedir: "Amerika, İngiltere ve Avustralya arasındaki güvenlik ortaklığı, Pasifik civarındaki bölgede Çin'e bir meydan okumayı temsil ettiği gibi Pekin'in büyüyen askeri ve ekonomik etkisine de bir meydan okumadır." Gazete şöyle dedi: "Amerikan Başkanı Biden tarafından açıklanan ve Washington ve Londra'nın Avustralya'ya son derece hassas nükleer denizaltı teknolojisi sağlayacağı güvenlik ortaklığı, önceki politikaya göre büyük bir değişikliği ve Pasifik civarındaki bölgede Çin'e doğrudan bir meydan okumayı temsil ediyor."

Güvenlik Ortaklığı Anlaşması, yaygın olarak Çin'in Güney Çin Denizi'ndeki artan nüfuzuna karşı bir girişim olarak görülüyor. Zira bölge yıllardır bir gerilim yatağı haline gelmiştir. Nitekim stratejistler "AUKUS" anlaşmasının, İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana üç ülke arasındaki en önemli güvenlik düzenlemesini temsil ettiğini söylüyorlar. Zira

“AUKUS” un ilan edilmesi, Çin’in artan askeri, güvenlik ve teknoloji etkisine karşı ABD tarafından ortaya atılan en son stratejik bir adım olmuştur.

Çin’den yanıt ise Çin Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Zhao Lijian’dan gelmiştir: “İttifak, bölgesel barışa ciddi zarar verme ve silahlanma yarışını yoğunlaştırma riskiyle karşı karşıyadır.” Ayrıca “modası geçmiş bir soğuk savaş zihniyeti” olarak tanımladığı ittifakı eleştirerek, üç ülkenin “çıkarlarına zarar verdiği” konusunda uyarıda bulundu. Bunun yanı sıra Çin Dışişleri Bakanlığı, “Avustralya ile nükleer denizaltı anlaşmasının nükleer silahların yayılmasını önlemeye yönelik uluslararası çabalara zarar verdiğini...” ve Amerika, İngiltere ve Avustralya’nın bölgesel barışı ve istikrarı yok ettiğini vurgulamıştır... Washington’daki Çin Büyükelçiliği de “Amerika, soğuk savaş zihniyetinden ve ideolojik ayrımcılıktan kurtulmalıdır” dedi.”

Bu, anlaşma, içeriği ve ilgili tarafların açıklamaları ve cevapları ile ilgilidir. Stratejik boyutlara gelince; bunları tahmin edebilmek için, anlaşmanın taraflarının, özellikle de iki ana taraf olan Amerika ve İngiltere’nin Pasifik ve Hint Okyanuslarındaki stratejik hedefleri üzerinde durmayı gerektiriyor.

Amerika ve İngiltere’nin stratejik hedeflerindeki çeşitlilik, farklılık ve hatta çelişki, ilan edilen güvenlik ortaklığını, her biri stratejik amaç ve hedeflerinde kavgacı olan ortakların ortaklığı haline getirmektedir.

Amerika, Çin’i, ciddi bir stratejik tehdit olarak gördüğü gibi yakın gelecekte sömürgeci çıkarlarını elde etmek için uluslararası sistem ve küresel politikadaki tek liderliği ve yönetimini tehdit eden bir tehlike olarak da görmektedir.

Soğuk savaş döneminden sonra Amerika, Çin’e yönelik planını değiştirmiştir. Zira soğuk savaş sırasındaki planı, Çin’i desteklemek, onu uluslararası bir kutup haline getirmek, onunla ilişkileri geliştirmek ve Çin-Japon ilişkilerinin iyileştirilmesine zorlamak ve Çin’i Batı’nın uluslararası sisteminin sütunlarından biri yapmaktır. Bunu ise o dönemde Sovyetler Birliği’ni zayıflatmak ve komünist Çin ile komünist Sovyetler Birliği arasındaki uçurumu artırmak için yapıyordu. Nitekim soğuk savaştan sonra geri dönüş yaptı, planını değiştirdi ve Doğu Asya’daki çıkarlarına bir tehdit oluşmaması için Çin’i dizginlemeyi ve onu duvarının arkasına döndürmeyi amaçlayan alternatif bir plan geliştirdi. Ama bugün Çin, gerçek ve ciddi bir tehlike haline geldi. Bu yüzden Amerika, Çin’i dizginleme ve genişlemesini ve büyümesini durdurmaya yönelik stratejik hedefinin peşinde zamanı hızlandırıyor. Ancak stratejik planlarının başarısızlıkları ve kafa karışıklıkları, Afganistan’da yankılanan askeri yenilgisi, Irak’taki gerilemesi ve Somali’deki açmazı, onu Çin’e karşı hareket etme kabiliyeti konusunda kendi güçlerini değerlendirmeye yöneltmiştir. Dolayısıyla teklik meselesini aşmaya, yüzleşmede teklige ve üçlü ortaklığa başvurmaya iten şey işte budur.

Amerika’nın stratejik boyutunda Çin ile olan çatışmasına İngiltere ile dahil olması, Afganistan’daki büyük askeri yenilgiyle tercüme edilen Amerikan stratejik zayıflığının boşluğunu doldurmak içindir. Sonra aynı şekilde İngilizleri de kısıtlamakta ve onların Çin’e yönelik ikircikli rollerini azaltmaktadır. Zira (İngiltere’nin Çin’i dünya siyasetine dahil etme konusundaki gizli arayışı ve Amerikan hegemonyasına, egemenliğine ve tekligine darbe indirmeye yönelik uluslararası tutumu), Amerika’nın çok iyi bildiği bir husustur.

Amerika’nın Avustralya’yı Güvenlik Ortaklığı Anlaşması’na taraf olarak görmesinin yanı sıra Avustralya’nın Çin’e yakınlığının stratejik coğrafyasına gelince; aynı şekilde Avustralya, Amerikan stratejik boyutunda, İngiltere’nin stratejisinde ilerlemesini sağlamak için bir garanti belgesi ve bir sigorta pusulası mesabesinde dir.

İngiltere’ye gelince; İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra kendisini etkileyen şiddetli zayıflık nedeniyle sömürgelerini korumaya yardım etmesi için Amerika’ya çok ihtiyacı olmasına rağmen Uzak Doğu’daki politikası Amerika’nın politikasına aykırıydı ve hala da öyledir.

Binaenaleyh Çin'i ticareti için bir pazar ve Asya pazarının anahtarı olarak görüyordu ve hala da görmeye devam ediyor. Zira Pasifik ve Hint Okyanuslarındaki stratejik hedefi, sömürgeciliğinin ve nüfuzunun kalmaya devam etmesidir. Dolayısıyla stratejik hedeflerine ulaşmak için, kendi dışındakileri dizginlemek, hedeflerine ulaşmak için rakipleri ve hasımlarıyla birlikte yürümek, ganimetlerini elde etmek, borçlarını ödemek ve muhalif olan rakiplerini zayıflatmak ve onları kendi çıkarlarına hizmet eden politikalara sürüklemek için siyasi tuzaklar kurmak şeklindeki kalıcı sabit planını benimsemektedir.

Binaenaleyh İngiltere'nin uluslararası dengelere olan ilgisi, Amerika'nın uluslararası konum ve küresel politikadaki teklifine olan düşmanlığı ve dengenin bozulması, İngiltere açısından en önemli stratejik bir meseledir. Dolayısıyla Amerika'nın bineğinde yürümesi, bu kabildendir. Zira o, sömürgeci çıkarlarına yönelik tehlikenin birinci derecede Amerika'nın olduğunu görmektedir. Çin tehdidine gelince; uluslararası denge stratejisinde ele alabilir ve kullanabilir.

Gerçek şu ki İngiltere için halk ve devlet olarak can simidi, Asya ve Afrika'da yer almaktadır. Amerika ile olan güvenlik ortaklığı ise, Pasifik ve Hint Okyanusları bölgesindeki sömürgeciliğine hizmet etmesi içindir. Aynen İngiltere Başbakanı Boris Johnson'ın anlaşmayı, "Hint-Pasifik'teki çıkarlarımızı savunmak içindir" şeklinde açıklaması gibi.

Ancak İngiltere'nin Çin'e yönelik stratejik hedefi, Amerika'nın hedefinden farklıdır. Zira İngiltere Çin'i, uluslararası dengelyi istikrara kavuşturmaya ve güç dengesini ayarlamaya yönelik bir güç ve Amerikan hegemonyası ve teklifini sınırlayan bir faktör olarak görmektedir. Bu nedenle İngiliz-Çin ilişkileri, ikinci binyılın ikinci on yılının başlangıcından bu yana dikkate değer bir stratejik gelişmeye tanık olmuştur. Zira Haziran 2013 yılında İngiltere Merkez Bankası ve Çinli mevkidaşı, bir döviz değişim anlaşması imzaladı ve anlaşma, Çin para birimi "Yuan" için türünün en büyüğüydü. Ardından İngiltere Maliye Bakanı George Osborne 2014 yılında Çin'e yaptığı bir ziyarette, İngiltere'nin Çin para biriminin küresel para kulübüne girişini desteklediğini vurgulamıştı. Ayrıca İngiltere Amerika'nın kontrolü altındaki Asya Bankası'na karşı koymak için kurulmuş uluslararası bir Çin bankası olan Asya Altyapı Yatırım Bankası'na da katılmış ve o zaman Amerika İngiltere'nin ona katılma isteğine karşı çıkmıştı. Böylece İngiltere, Çin ile olan ilişkilerini güçlendirmeye devam etti. Hatta dönemin Başbakanı David Cameron, "Batı dünyasında İngiltere kadar Çin yatırıma açık başka bir ülke yok" açıklamasında bulundu. Ardından Başbakan Theresa May, Mayıs 2016'da İngiltere ile Çin arasındaki ilişkilerin altın çağına girdiğini söylemişti. Ayrıca İngiltere, Çin para biriminin Amerikan dolarını vurmasını desteklemeye devam etti. Hatta 1 Ekim 2018 itibarıyla Çin para birimi Yuan'ın özel çekme hakkı para birimleri sepetindeki ana para birimlerine dahil edilmesini bile gerçekleştirmiştir.

İngiltere'nin Amerika ile olan yolculuğu ve onun eteklerine yapışması, zayıflığı sebebiyle bu yolculuğa muhtaç olduğu gibi nüfuz etmek için gözetlemekte, eylemi bozmaya ve felce uğratmak için motive olmakta, tuzak kurmak ve kaçmaya hazır biri gibi gizlenmektedir.

İngiltere, uluslararası dengelyi sağlama ve sömürgelerini ve nüfuzunu koruma konusundaki stratejik hedefi için Amerikan-Çin geriliminin ipleri üzerinde oynamaktadır. Avustralya'ya gelince; kraliçesini İngiltere ile paylaşan ve tacını elinde tutan İngiliz Milletler Topluluğu'nun bir parçasıdır. Dolayısıyla o, İngiltere'nin sömürge mirasının bir parçasıdır. Binaenaleyh İngiltere açısından onun güvenlik ortağı olarak "AUKUS" içinde olması, Amerikan stratejisi için bir baskı ve kafa karışıklığı kartı ve İngiliz çıkarlarına hizmet etmek içindir.

Bunlar, "AUKUS"u sömürgeci vizyonla bir araya gelen ve eylemleri ve hırsları farklı olan kavgacı ortaklar arasındaki bir ortaklık yapan stratejik boyutlardan bazılarıdır.

Varlığı görülmeyen Avrupa'ya gelince; burada Amerika ile İngiltere'nin stratejik vizyonu, Avrupa'yı Pasifik ve Hint Okyanuslarından izole etmek için birleşmektir. Nitekim

sömürgecilik bölünmeyi kabul etmez. Ancak bu, Amerika ve İngiltere tarafından Avrupa'ya yönelik bir hakaret ve aşağılamadır. Hakarete gelince; anlaşmanın Avrupa'ya bildirilmemesi ve bilgilendirilmemesidir. Avrupa Birliği Güvenlik ve Dış Politika Yüksek Temsilcisi Josep Borrell, hakaret ve aşağılanmayı şu sözlerle dile getirmiştir: "Bu tür bir anlaşma daha dün hazırlanmadı, bu zaman alıyor ama bize ne bilgi verildi ne de istişare edildi, kınıyoruz." Ve şöyle ekledi: "AUKUS" denilen bu anlaşma konusunda Avrupalı taraflara danışılmaması ve bilgilendirilmemesi üzücü. Bundan kesinlikle memnun değilim. Ancak olaylar, stratejik bağımsızlığımıza ulaşmanın önemini bir kez daha gösteriyor." Ve şöyle ekledi: "Bu bizim yalnız yaşamamız gerektiğini gösteriyor."

Avrupa Konseyi Başkanı Charles Michel ise şunları söyledi: "Hint-Pasifik için güçlü bir Avrupa stratejisi her zamankinden daha gerekli hale gelmiştir."

Aşağılamaya gelince; Avrupa özel kuvvetler fikrinin sahibi Fransa'nın yediği tokattır. Zira nükleer denizaltılarla ilgili olan "AUKUS" anlaşması, Avustralya'yı, 2016 yılında Fransa ile 66 milyar dolar değerinde konvansiyonel denizaltı satın almak için imzaladığı büyük bir sözleşmeyi ve tarihi bir anlaşmayı bozmaya itmiştir. Nitekim Fransa Dışişleri Bakanı Jean-Yves Le Drian'ın ihanet olarak gördüğü bu şeyi şöyle diyerek ifade etmiştir: "Avustralya denizaltı anlaşmasını iptal ettiği için ihanete uğramış, kızgın ve acı hissediyoruz." Ve bu uygulamayı "sırtımızdan vurulduk" şeklinde nitelendirmiştir.

Ancak Avrupa Birliği'nin dış politikasının olmaması, ulus-devlet anlayışının, dar ulusal çıkarların ve sömürgecilik eğiliminin ülkelerinin politikalarına hâkim olması, bu açıklamaları ve suçlamaları vadideki bir çılgılık haline getiriyor.

Geriye şu stratejik soru kalıyor: "AUKUS" anlaşması Çin'i kısıtlayıp dizginleyecek mi yoksa onu askeri yeteneklerini, savunma sanayisini ve ilgili teknolojisini geliştirmeye mi sevk edecek? Çin'in likidite fazlasının yeterli olduğu unutulmamalıdır. Örneğin Çin, 6 nükleer saldırı denizaltısına sahiptir. Dolayısıyla Çin'i bitirmeye yönelik stratejik hedef, Çin'e borçlu olanlar da dahil olmak üzere finansal sıkıntı ve astronomik borçların etkilerinin acısıyla kıvranan Amerika'yı bitirecektir. Ya da Amerika'ya karşı Rusya ile stratejik ilişkilere itecektir ki bu bir kumardır. Çünkü önce Rusları Amerika'ya bağlayan iplerin koparılması ya da Amerika-Avrupa anlaşmazlığının ipleri üzerinde oynanması gerekiyor.

Bu, sömürgeci Kapitalizmin kirlî çatışmasının yönlerinden biridir. Dolayısıyla stratejik bir hedef olarak adlandırılrsa ve siyaset bilimi terminolojisinin önsözünde yazılmış olsa bile gerçek ve net amacı, halkların kanını emmek, zenginliklerini yağmalamak, savaşları ateşlemek, fitne tohumları ekmek, çatışma ve gerilimleri körüklemek, cinayet ve yağmalamayı yaymaktır.

Geriye İslam ümmetinin, uluslararası duruma liderlik etmek, uluslararası ilişkileri dürüstlük ve adalet gibi yüksek mefhumlar temelinde yeniden inşa etmek için İslam'ı uluslararası arenaya geri döndürmek olan en büyük stratejik projesini gerçekleştirmek için enerjisini seferber ederek kurtulması kalıyor. **إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ** "Allah size, mutlaka emanetleri ehli olanlara vermenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adaletle hükmetmenizi emreder." [Nisa-58] Dolayısıyla İslam'ın büyük stratejisinin etkilerini yeniden başlatmak için Hilafet Devleti'nin olduğu Rabbani bir varlığın kurulmasıyla uluslararası sistem olarak adlandırılan bu iğrenç sömürgecilik silip süpürülecek ve devletleri de yok edilecektir. Allah'ın izniyle bu, çok yakında olacaktır. **أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ** "Sabah yakın değil midir?" [Hud-81]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Munâcî Muhammed